

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regvlarvm Vtrivsque Ivris Cvm Ampliationibvs Ac Limitationibvs

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regvla XXXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63213)

rum pro se, non autem contra se, vt habetur per Abb. & Mod. in c. ecclesia sancte Marie. de consti. vbi Feli. nu. 81. Bar. & doct. in cunctos populos. C. de sum. trini. & fide cathol.

REGVLA XXXVII.

AGNATIS vel cognatis deficientibus, coniuges succedunt inter se, excluso fisco. Hæc regula probatur in l. maritus. C. vnde vir & vxor. circa quem tex. vide Maturinum Montanum in authen. de hæred. ab intest. ven. coll. ix. in regula xxx. pag. 61. Ang. de Gáb. in tract. de testa. in glo. iij. nu. 19.

Hanc regulam amplia duobus modis, & limita sex modis, vt per Phil. Dec. in d. l. maritus. nu. 3. vsque ad nu. 14. Hanc etiam Regulam cum sex ampliacionibus diuersis ab aliis duabus, ponit Guliel. Bened. in c. Rayn. in verbo, & vxorem nomine Adelasiam, nu. 231. vsq; ad nu. 240. vbi etiam ponit quinque limitationes ex limitationibus Decij, licet de eo mentionem non faciat.

REGVLA XXXVIII.

ALLEGANS pro se aliquam legem fori, incumbit onus probandi illam esse vsitatam & obseruatam. Hanc regulam ponit Rodericus Xuarez, vbi eam dupliciter limitat, in proemio fori, fol. 1. pag. 2. in medio, cum fol. seq.

REGVLA XXXIX.

ALIENATIONIS prohibitio facta heredi, intelligitur facta heredi hæredis. Hanc regulam ponit Bar. in l. filiusfamilias. in §. diui. ff. de leg. j. nu. 21. per tex. in l. sicut. in §. si debitori. ff. quib. mo. pig. vel hypo. solu. qui licet loquatur in permissione, dicit idem esse in prohibitione: argumento l. pater filio. in §. fundum. ff. de leg. 3. & licet post. maxime Imola, dicant in illo tex. opinionem Bar. probari non posse, communiter tamen approbatur opin. Bar. eo quia hæres heredis & testatoris esse censetur. l. fin. & ibi doct. C. de hæred. insti. & est tex. clarus in l. hæredis appellatione. & ibi gloss. ff. de verb. signi. & istam opinionem Bar. sequitur Alexan. in consi. 171. volum. j. And. Alcia. in d. §. diu i. nu. 43. Ias. in j. lect. nu. 110. & in j. lect. nume. 148.

Limita primo, si prohibitio in personam hæredis nominatim facta fuerit, puta Titium heredem prohibeo, quia tunc non censetur facta heredi hæredis. l. Lucius §. j. & ibi Bart. & doct. ff. de leg. 1. quam opinionem sequitur Alcia. in d. §. diui. nu. 41. & ibi Ias. in j. lect. nu. 112. & in 2. lect. nu. 159. Ioan. Guald. de arte testandi, fol. 8. Cautela 2. nu. 3. Quam limitationem intelligo veram, nisi testator prius nomen appellatiuum quam proprium apposuisset: vt si

dicat, prohibeo hæredem Titium alienare, quo casu prohibitio de non alienando comprehendit hæredem hæredis. l. si seruus communis. ff. de stipu. seruo. faciunt notata per Bar. in l. cum ita. in §. si. ff. de cond. & dem. per doct. in l. quoties. ff. ad Treb. & in l. j. C. de impube. per canonistas in c. quoniam Abbas. de offi. delegat. Secundo intelligo, quando testator adiecit, quod volebat talem rem in familia remanere, vel de nomine vel de genere suo non exire: quia tunc cum ratio sit generalior, quæ ampliat & declarat ipsum dictum. l. cum pater. §. dulcissimus. ff. de leg. 2. & prohibitio nominatim sit facta, nihilominus ad hæredem hæredis est extendenda: Ita consuluit Roma. in consil. 457. nu. 1. Ias. in d. §. diui. in 2. lect. nu. 152. vbi dicit se ita in facti contingentia consuluisse, & ita iudicatum fuisse. Tertio intelligo, vt non procedat quando testator prohibuit hæredem notari, & sic nomine proprio expresso, s. domum quæ erat maiorum suorum alienare ne possit: quia ex tali prohibitione apparet testator ad dictam rem affectionem habuisse: vt in l. si in emptione. ff. de mino. & in l. lex quæ tutores. C. de adminstr. tutor. Hanc opinionem tenet Rom. quem refert, & sequitur Ioann. Croc. in d. §. diui. col. xxxv. in prin. Ferdin. Loazes in d. §. diui. num. 501. licet contrarium teneat Alexand. ibi num. 26. quia contra eum est communis opinio relata in proxima limitatione quæ quasi eadem videtur cum ista.

2 Secundo limita supradictum communem regulam, quando testator prohibuit bona extra familiam alienari sub pœna priuationis hereditatis: quia tunc cum sit apposita pœna, prohibitio apposita in personam heredis: non afficit heredem hæredis: Ita tenet Ioann. Croc. in d. §. diui. col. xxxv. ver. 7. sit conclu. argu. l. multa in prin. ff. de condit. & demon. per quem tex. ita ante eum tenuit Bald. in l. si. nu. 42. C. de hered. instit.

3 Tertio fallit, quando testator prohibuerit heredes suos alienare: dicendo infrascriptos, seu suprascriptos hæredes meos: quo casu talis prohibitio non comprehendit heredem hæredis: quia illud dicitur scriptum in testamento, quod oculis corporis legi potest vt in l. j. in si. ff. de his quæ testa. delent. facit etiam text. in l. cum filio impuberi. iuncta l. qui liberis. in §. hæc verba. ff. de vulg. & pupil. vbi per ista verba, quisquis mihi hæres erit filio meo impuberi hæres est, non admittitur hæres heredis: eo quia non est scriptus in testamento: quod requiritur per dicta verba, quisquis. vt in d. l. cum filio. & l. ex illa parte. ff. de verb. sig. Hanc limitationem ponit Croc. in d. col. 35. quam declara et intellige. vt per Loaz. ibi. nu. 504.

4 Quarto limita, & intellige hanc regulam quod licet comprehendat hæredem heredis, non tamen extenditur vltra quartam generationem post testatorem. Iste est tex. sing. secundum Iac. de Bell. & Ang. in authen. de resti. & ea quæ parit. in §. j. colla. 4. & ita per illū tex. tenet Ale. nu. 27. Ias. in j. lect. nu. 113. Fel. in cōs. 27. nu. 12. Quod tamen est. verum nisi testator in prohibitione adiecit, quod

vult rem illam perpetuo transire ad omnes descendentes: tunc talis prohibitio extenditur vltra quartam generationem, et deinceps in infinitum. Ita tenet Iac. de Bell. in d. §. j. quē refert & sequitur Ale. in consil. lvi. nu. 2. in j. vol. Ias. in d. nu. 13 & in l. fi. C. de here. insti. Dec. in consil. dcxvi. nu. 16. Pau. Paris. in consil. liij. nu. 17. in 3. vol. Io. Gualden. in tract. de arte testan. titu. viij. caute. ij. nu. 3.

REGVLA XL.

ALIENATIO feudi non valet sine consensu domini. Hanc regulam probat text. in c. imperialem. de probi. aliena. per Fede. & ita per illum text. vltra Bal. & Doct. ibi, ita tenet Zasius in consil. xv. nu. 11. & 16. vol. 2. Mar. de Mantua in cōs. ccxxiiij. Car. Molli. in consue. Paris. §. xiiij. glo. v. nu. 1. cum aliis.

- 1 Primo amplia, vt procedat etiam inter conuassallos: secundum Bald. in d. c. imperialem. nu. 9. quem sequitur Socin. in consil. xix. vol. j. Curt. Iun. in trac. de feud. in 4. par. nu. 82.
- 2 Secundo amplia, quod in tantum procedat nostra conclusio, vt talis alienatio non possit præscribi, etiam longissimo tempore. Ita tenet And. de Iser. in d. c. imperialem. per illum text. in verb. nullius temporis prescriptione. quem sequuntur docto. ibi, Bar. Socin. in consil. lxxxvi. nu. 8. vol. 1. Maria. Soci. Iun. in consil. cxv. num. 4. vol. 2. Chassa. in consil. xj. nu. 91. Cardin. Parisius in cons. xxiiij. vol. j. nu. 196. vbi hoc not. declarat.
- 3 Tertio amplia, vt etiam procedat in pignoribus et hypothecis, quæ pignorari nec hypothecari possunt sine consensu domini: vt probat text. in d. c. imperialem. ibi, pignorare: vt in c. j. §. itē si quis, quibus mod. feu. amita. per illum text. tenet Soci. in consil. xix. nu. 12. vol. j. August. Bero. deci. xciiij. nu. 11. Chassa. in consue. Burgund. in tit. des fiefz. Regu. iij. §. viij. nu. 11. fol. 118. colū. iij. vbi hanc ampliationem quadrupliciter limitat vsque ad nu. 21. & quinque limitationes ad hanc ampliationem ponit Matthæ. de Affli. in d. c. Imperialem. nu. 4.
- 4 Quarto amplia, qd non solum alienatio non valeat, sed feudatarius alienans amittit feudum ipso iure: vt in c. j. in §. si Vassallus que fuit prima causa benef. amitte. in vñibus feud. & ita per illum text. tenet Hiero. Gratus in consil. ix. nu. 134. vol. j. & sic talis alienatio cum sit de facto facta, de facto per dominum debet reuocari, secundum Alber. Bru. in consil. viij. nu. 6. Quod tamen intelligi, vt p. Pari. de Puteo in tracta. de integratione feudi. in c. an ipso iure perdatur feudum. fol. 20. nu. 1. per totum. & Marth. de Affli. in d. c. Imperialem. §. xiiij. nota. nu. 5. & nu. 59. Ias. in l. fin. nu. 103. C. de re emphy. Felm. in c. Rodulphus. nu. 36. de rescript.
- 5 Quinto amplia, non solum procedere in toto feudo: sed etiam in parte feudi: nam si pars feudi alienatur, pro illa parte perditur feudum & reuertitur ad dominum. Ita probat text. in d. c. Imperialem. & ita